

Sygn. akt III Kp 184/13

Postanowienie o przedłużeniu tymczasowego aresztowania

Dnia 12 lutego 2013r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Mariusz Wiązek

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Rejonowej – Iwona Chmielecka

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia-Krzyki Wschód z dnia 1 lutego 2013r. (data wpływu) sygn. akt 3 Ds. 384/12 o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec **R. Ł.**

na podstawie art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **13 kwietnia 2013r.**, tj. na okres kolejnych dwóch miesięcy tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków z dnia 16 listopada 2012r., sygn. akt VII Kp 755/12 wobec **R. Ł.**, syna M. i F. z domu B., urodzonego w dniu (...) w H.

podejrzanego o to, że:

1. nocy z 8 listopada 2012 r. we W. w mieszkaniu mieszczącym się przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami dokonał rozboju na osobie R. B. w ten sposób, że używając przemocy w postaci zadawania ciosów rękami po głowie i okolicy tułowia, przyłożeniu noża do twarzy, doprowadził pokrzywdzonego do stanu bezbronności, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia portfel z zawartością dowodu osobistego, legitymacji rencisty, karty bankomatowej oraz pieniądze w łącznej kwocie 520 zł,

tj. o przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

2. w tym samym miejscu i czasie co w pkt. I, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami dokonał rozboju na osobie S. S. w ten sposób, że używając przemocy w postaci zadawania ciosów rękami po głowie, doprowadził pokrzywdzonego do stanu bezbronności, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia dowód osobisty, legitymację rencisty oraz pieniądze w łącznej kwocie 20 zł,

tj. o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

3. w dniu 17 października 2012 r. we W. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. K. wziął udział w pobiciu J. Z. w ten sposób, że uderzając go pięścią po twarzy i łapiąc za szyję naraził pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 lub 157 § 1 kk.,

tj. o przestępstwo z art. 158 § 1 k.k.

4. w okresie od 10 do 12 września 2012 r. we W. na terenie ogródków działkowych przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z K. N. i P. K. włamał się do altany ogrodowej poprzez wyłamanie zamka w drzwiach wejściowych i skradł z jej wnętrza kuchenkę gazową turystyczną, dwa czajniki elektryczne, dwa szpadle oraz metalową furtkę o łącznej wartości 500 zł, czym działał na szkodę G. G.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.

5. w okresie od 7 do 9 lipca 2012 r. we W. na terenie ogródków działkowych przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z P. K. i K. N. włamał się do altany nr 52 poprzez wyrwanie skobla z drzwi wejściowych i dokonał kradzieży grabi regulowanych aluminiowych, kawy rozpuszczalnej M., śmietankę do kawy, cukier, słodycze oraz aluminiowy pojemnik na denaturat o łącznej wartości 214 zł czym działał na szkodę W. G.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 listopada 2012r., sygn. akt VII Kp 755/12 Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków zastosował wobec R. Ł. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez podejrzanego zarzucanych mu przestępstw zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Do chwili obecnej nie wystąpiły żadne okoliczności uzasadniające uchylenie bądź zmianę stosowanego wobec podejrzanego środka zapobiegawczego. Zebrany dotychczas w przedmiotowej sprawie w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, w szczególności w postaci zeznań świadka R. S., zeznań świadka R. B., zeznań świadka S. S., zeznań świadka J. Z., zeznań świadka M. Z., zeznania świadka M. G., wyjaśnień współpodejrzanego P. K., wyjaśnień współpodejrzanego K. N., jak również świadectwo sądowo – lekarskich oględzin ciała, wyniki okazań, wyniki wizji lokalnej a częściowo także wyjaśnienia podejrzanego R. Ł. wskazują na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego zarzucanych mu czynów. Wobec powyższego zachodzi ogólna podstawa stosowania środków zapobiegawczych opisana w art. 249 § 1 k.p.k.

Nie ustała również obawa mactwa procesowego ze strony podejrzanego oraz nakłaniania przez niego innych osób do złożenia fałszywych zeznań lub nieprawdziwych wyjaśnień. Na obawę tą wskazuje już sam charakter zarzucanych podejrzanemu czynów, które były popełnione, wspólnie i w porozumieniu z innymi dobrze sobie znanymi osobami, które łączą relacje o charakterze towarzyskim. Zależności te mogą realnie rzutować na zachowania procesowe współpodejrzanym. Osobami dobrze znanymi podejrzanym, z tego samego środowiska są także występujący w sprawie świadkowie. Niebezpieczeństwo mactwa procesowego ze strony podejrzanego oraz nakłaniania przez niego innych osób do złożenia fałszywych zeznań lub nieprawdziwych wyjaśnień zdaje się in concreto potwierdzać fakt, że miały miejsce próby uzgadniania przez podejrzanym treści składanych wyjaśnień oraz próby wywierania wpływu na świadków w celu doprowadzenia do zmiany dotychczas złożonych zeznań.

Co więcej – nie przesądzając w żaden sposób o winie i sprawstwie podejrzanego – należy zważyć, iż prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego R. Ł. zarzucanych mu czynów, przy uwzględnieniu ich doniosłości – wszak podejrzany pozostaje pod zarzutem popełnienia szeregu przestępstw, w tym zbrodni z art. 280 § 2 k.k., uzasadnia twierdzenie o realności wymierzenia podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności o jakiej mowa w art. 258 § 2 k.p.k. Okoliczność ta, zgodnie z dominującymi aktualnie poglądami judykatury, stanowi, przy spełnieniu warunków, o których mowa w art. 249 § 1 i art. 257 § 1 k.p.k. i przy braku przesłanek negatywnych określonych w art. 259 § 1 i 2 k.p.k. samodzielną przesłankę szczególną stosowania tego środka zapobiegawczego (por. uchwała składu 7 sędziów SN z dnia 19 stycznia 2012r., I KZP 18/11, OSNKW 2012/1/1, LEX nr 1102081, Biul.SN 2012/1/12). Grożąca podejrzanemu surowa kara dodatkowo uzasadnia przekonanie, iż podejrzany przebywając na wolności może w bezprawny sposób utrudniać prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne, w szczególności ukrywać się przed organami ścigania. Obawa ta pozostaje realna, gdy zważy się na fakt, że podejrzany ma niemieckie obywatelstwo.

W ocenie Sądu jedynie przedłużenie wobec wymienionego izolacyjnego środka zapobiegawczego, jakim jest tymczasowe aresztowanie, pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego, a tym samym uniemożliwić podejrzanemu podjęcie jakikolwiek ewentualnych prób bezprawnych działań mogących je destabilizować.

W toku śledztwa przeprowadzono większość czynności procesowych, przesłuchano świadków, dokonano oględzin, przeprowadzono wizje lokalne. W celu prawidłowego zakończenia postępowania przygotowawczego należy kontynuować podjęte działania. Niezbędne jest wykonanie dalszych czynności procesowych z udziałem podejrzanych, w szczególności ich przesłuchanie oraz przeprowadzenie kolejnych wizji lokalnych. Niezbędne jest też uzupełniające przesłuchanie pokrzywdzonych z udziałem biegłego psychologa. W zależności od wyników powyższych czynności niezbędne będzie przeprowadzenie kolejnych czynności śledztwa bądź przeprowadzenie czynności zaznajomienia się podejrzanych i ich obrońców z materiałami postępowania przygotowawczego.

Zważyć nadto należy, iż w stosunku do podejrzanego nie zachodzą warunki uzasadniające odstąpienie od stosowania przedmiotowego środka zapobiegawczego, określone w art. 259 § 1 k.p.k. W toku postępowania nie podnoszono żadnych konkretnych okoliczności przemawiających za odstąpieniem od stosowania tymczasowego aresztowania, co zgodnie z przyjętą linią orzecniczą obciąża stronę która domaga się zastosowania powyższego przepisu (por. postanowienie SA w Krakowie II AKz 144/06, KZS 2006/5/40, postanowienie SA w Lublinie II AKa 470/09). Podkreślić należy, że naturalne jest, iż tymczasowe aresztowanie łączy się z dolegliwością dla osoby, wobec której jest stosowane, jednak odstąpienie od tymczasowego aresztowania na podstawie art. 259 § 1 k.p.k. może nastąpić gdy stosowanie go zagraża poważnie i rzeczywiście życiu i zdrowiu aresztowanego lub jego najbliższych, lecz nie wtedy gdy powoduje jakiegokolwiek niewygody (por. postanowienie SN z 30.08.2005r., WZ 62/2005, OSNKW 2005/1568, postanowienie SA w Katowicach z 16.01.2008r., II AKz 33/08, postanowienie SA we Wrocławiu z 10.12.1997r., II AKz 280/97, KZS 1997/11-12/60, postanowienie SA w Krakowie z 19.10.2006r., AKz 393/06, KZS 2006/11/31).

Mając zatem na uwadze, iż środki zapobiegawcze o mniej dolegliwym charakterze niż środek zastosowany, mógłby nie wypełnić swej roli, tj. nie zabezpieczyć w sposób prawidłowy toczącego się postępowania, Sąd – działając na podstawie powołanych przepisów – orzekł jak na wstępie.